

УДК 657

Макарович В.К.

к. е. н.

доцент кафедри обліку і аудиту

ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

м. Ужгород, Україна

ВЕРИФІКАЦІЯ ПОКАЗНИКІВ ІНТЕГРОВАНОЇ ЗВІТНОСТІ

В останні роки все більшої популярності набуває тенденція формування інтегрованої звітності у суб'єктів господарювання. В рамках реалізації концепції інтегрованої звітності та процесу впровадження організаційно-методичних підходів в процесі збору, оцінки, формування релевантної облікової інформації фінансового і нефінансового характеру актуальним постає питання верифікації даних, представлених в єдиній системі звітності.

Інтегрована звітність являє собою цілісне і комплексне представлення результатів діяльності компанії в контексті її фінансів та забезпечення стійкості [5, с.54]. Ми погоджуємось з М.В. Корягіним, що інтегровану звітність не слід розглядати як якийсь новий феномен, що не має свого теоретико-методичного фундаменту, вона тісно взаємопов'язана із фінансовою та нефінансовою звітністю, хоча і розвивається на основі використання власних принципів і методології побудови. Виникнення інтегрованої звітності є результатом еволюції облікової системи в напрямі забезпечення зростаючих вимог користувачів та покращання прозорості та релевантності облікової інформації. На відміну від інших форм звітності, порядок складання яких регулюється нормативно, інтегрована звітність виникла внаслідок поступового накопичення досвіду корпоративного звітування під впливом вимог ринку [1, с.147].

Фактично інформація, що міститься в нефінансових звітах, рідко впливає на висновки і прийняття рішень не тільки зацікавленими сторонами, але навіть і керівництвом самих компаній. Як зазначає С.В. Левичева [2, с. 839], це пов'язано з тим, що у користувачів інтегрованої звітності відсутня впевненість в тому, що інформація, що міститься в звітності, є достовірною, суттєвою, збалансованою і порівнянною.

Незважаючи на позитивну динаміку надання компаніями інтегрованої звітності, довіра до такого роду інформації залишається досить низька. Дефіцит довіри до якості відомостей, що подаються в інтегрованій звітності, став одним з факторів, введення в ділову практику верифікації цієї звітності.

Верифікація - це метод, який за допомогою ряду конкретних принципів і підходів дозволяє оцінити якість підготовлених організацією матеріалів, наприклад, її звітів, а також існуючих в організації систем, процесів і рівень компетентності, які забезпечують ефективність її роботи. Верифікація передбачає, що результати такої оцінки будуть відкриті для широкої публіки, що послужить для одержувачів звіту гарантією його достовірності [4].

Верифікація покликана зміцнити довіру зацікавлених сторін звіту, особливо безпосередніх користувачів звіту, до інформації, на якій базується звіт.

При цьому звітність, в цілях даного дослідження, розглядається нами як система взаємопов'язаних показників, що характеризує умови та результати діяльності господарюючого суб'єкта або складових його елементів (областей бізнесу) за попередні періоди.

Проведення верифікації інтегрованої звітності компаній в Україні супроводжується виникненням наступних проблем: відсутність методологічної бази, недостатня розробленість інформаційних систем з оцінки нефінансових показників, зростання внутрішніх координаційних витрат на перевірку інтегрованої звітності, визначення необхідного рівня деталізації даних.

На концептуальному рівні немає єдиного підходу до використання методики верифікації інтегрованої звітності.

Загальні методологічні основи верифікації визначають принципово можливі варіанти відповідей на питання, що верифікувати, звідки отримувати дані для верифікації, як верифікувати, хто може займатися верифікацією, які результати повинні бути отримані в процесі верифікації і як вони можуть бути використані. Основними завданнями верифікації інтегрованої звітності є: пошук помилок і спотворень, виявлення резервів оптимізації, отримання результатів формування, визначення ступеня повноти, достовірності і точності.

Основні постулати здійснення верифікації звітності сформовані та викладені в Стандарті верифікації звітів AA1000 [4].

Опираючись на постулати Стандарту верифікації звітів AA1000 та враховуючи власні дослідження пропонуємо процедуру верифікації інтегрованої звітності здійснювати за наступними етапами (рис.1):

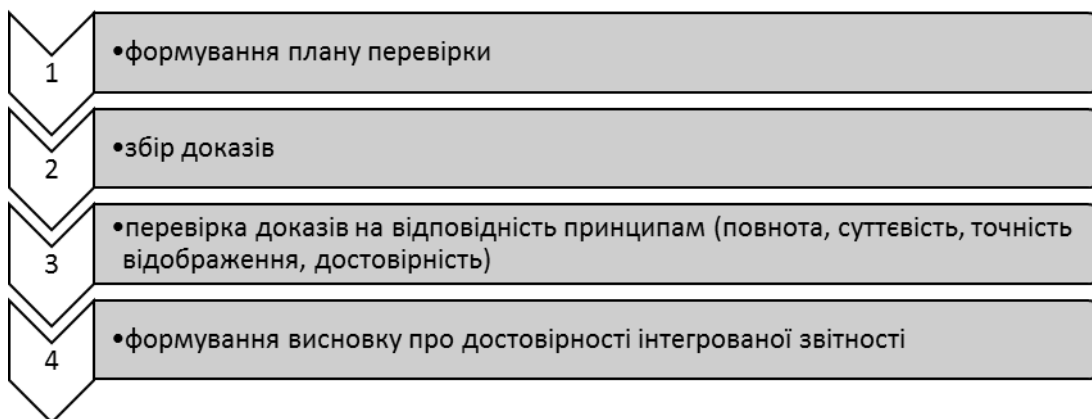

Рис. 1. Етапи верифікації інтегрованої звітності*

**Авторська розробка*

Верифікацію інтегрованої звітності пропонуємо здійснювати використовуючи джерела даних та інформацію щодо інвентаризації окремих об'єктів і їх характеристик, а також абстрактних показників; мікро-інвентаризації (вибіркової); документування в процесі поточного обліку і

спостереження; бази даних реєстраторів; довідкові матеріали; непрямі оцінки та розрахунки від агрегованих або аналогічних показників, а також з використанням історичних даних.

При цьому об'єкти верифікації з метою аналізу доцільно розділити на три категорії [3, с. 90]: вихідні дані для формування; власне процес формування з нормативно закріпленими процедурами і константами; проміжні та кінцеві результати. Залежно від напрямку верифікації на певну категорію об'єктів може застосовуватися та чи інша група специфічних методів, що визначають джерела вихідних даних для верифікації.

Верифікація вихідних даних здійснюється за допомогою методів зустрічної перевірки, спостереження, запитів тощо.

Верифікація процесу формування показників організовується в режимах: пошуку помилки або неточності методами контрольних точок; перевірки правильності значень констант і легітимності прийнятих варіантів обчислення шляхом порівняння зі значеннями і методиками, встановленими нормативами; перевірки правильності віднесення вихідних даних, проміжних і кінцевих результатів до відповідного розрахункового періоду; перевірки правильності віднесення компонентів, які формують показники; перевірки протоколів отримання вихідних даних і обчислення проміжних і остаточних результатів шляхом зіставлення із застосовуваними методиками.

Верифікація проміжних і кінцевих результатів процесу формування показників може бути проведена за допомогою часткового або повного прямого дублюючого перерахунку.

В цілому, дослідивши верифікацію як метод підтвердження достовірності інформації в інтегрованій звітності, вважаємо, що запропонований матеріал буде сприяти розширенню знань про інтегровану звітність, її верифікацію. Для забезпечення якісного процесу верифікації інтегрованої звітності ми пропонуємо, враховуючи постулати здійснення верифікації звітності сформовані та викладені в Стандарті верифікації звітів AA1000, об'єкти верифікації розділити на категорії: вихідні дані для верифікації показників звітності; процес верифікації з нормативно закріпленими процедурами і константами; проміжні та кінцеві результати. Залежно від напрямку верифікації, до певної категорії об'єктів, може застосовуватися та чи інша група специфічних методів, що визначають джерела вихідних даних для верифікації.

Список використаних інформаційних джерел

1. Корягін М. В. Проблеми та перспективи розвитку бухгалтерської звітності : монографія / М. В. Корягін, П. О. Куцик. - Київ : Інтерсервіс, 2016. – 276 с.
2. Левичева С.В. Верификация как инструмент повышения доверия стейкхолдеров к корпоративной социальной отчетности и валидации их интересов / С.В. Левичева, Н.В. Пислегина // Экономика и предпринимательство. – 2014. – 839-842.

3. Поздняев А.С. Методологические основы формирования и верификации налогооблагаемых показателей с позиций системного подхода / А.С. Поздняев А.С. // Управленческий учет. – 2011. – №1. – С.84-92.

4. AA 1000 AccountAbility Principles Standard 2008 // AccountAbility [Електронний ресурс]. – Режим доступа: <http://www.accountability.org>

5. King Code of Governance for South Africa 2009. – Institute of Directors in Southern Africa, 2009. – 66 p.

УДК 657

Панкова Е.Д.
студент

*УО «Белорусский государственный экономический университет»
г. Минск, Республика Беларусь*

Пашковская Л.В.

к.э.н., доцент

*доцент кафедры учета, анализа и аудита
в отраслях народного хозяйства
научный руководитель*

*УО «Белорусский государственный экономический университет»
г. Минск, Республика Беларусь*

НОРМАТИВНО-ПРАВОВОЕ РЕГУЛИРОВАНИЕ ФОРМИРОВАНИЯ ПРИБЫЛИ АПТЕЧНОГО ПРЕДПРИЯТИЯ

При формирующихся рыночных отношениях ориентация предприятий на получение прибыли является неременным условием успешной предпринимательской деятельности, критерием выбора оптимальных направлений и методов этой деятельности. Прибыль – основа экономического развития, важнейший показатель эффективности работы предприятия. Рост прибыли создает финансовую основу для осуществления расширенного воспроизводства предприятия и удовлетворения социальных и материальных потребностей учредителей и работников.

Торговля медицинскими товарами является одним из доходных и быстроразвивающихся видов экономической деятельности национальной экономики Республики Беларусь. Прибыль любого предприятия формируется только в процессе реализации, когда товары попадают в сферу обращения.

Сфера обращения лекарственных средств регулируется Законом Республики Беларусь от 20 июля 2006 г. N 161-З «О лекарственных средствах» (в ред. Законов Республики Беларусь от 05.08.2008 N 428-З, от 15.06.2009 N 27-З, от 22.12.2011 N 326-З, от 17.11.2014 N 203-З) [1].

Настоящий Закон направлен на совершенствование правовых и организационных основ государственного регулирования в сфере обращения лекарственных средств в целях обеспечения населения Республики Беларусь